

Обръщение на Българския патриарх Неофит за празника Рождество на Пресвета Богородица

ОБИЧНИ В ГОСПОДА БРАТЯ И СЕСТРИ,

С изобилна и чиста духовна радост, синовна любов и обновена надежда посрещаме и днес празника на Рождеството на Пресветата и Пречиста наша Владичица Богородица. Радваме се, заедно със светите и праведни богоотци Йоаким и Анна, на дългоочакваната не само от тях, но и от целия човешки род свидна рожба, отдаваме ѝ цялата си любов и нежност, защото като Божия майка тя е майка и на целия християнски род, и още повече се утвърждаваме в християнската надежда. Надежда, че Всеблагият и Всемилостив Бог, Който ни е повикал към живота, никога не ни оставя и без Своята отеческа обич и нежна грижа.

С тази светла надежда първи са живели още нашите праотци, в нея са пребъдвали и всички поколения на ветхозаветните праведници, с нея е живяла – винаги и навсякъде – всяка чиста и търсеща Бога душа. С надеждата, че нашият живот и съществуване не са обречени на небитие, а че имат своята цел и своя вечен смисъл, защото са пожелани от Бога и са плод от Неговата безпределна любов и дивен промисъл.

Тази непомрачена надежда днес получава своето първо голямо потвърждение: пред нас е пречистият и пресветъл образ на повитата в пелени Божия отроковица, която се ражда в света, за да бъде Божия съработница в осъществяването на великата тайна на благочестието (1 Тим. 3:16), която е тайна на богочовечеството „тайната, умълчавана от вечни времена“ (Рим. 14:24), тайната на Божията свята воля, която Сам Бог ни откри „по Своето благоволение, що бе отпреди положил в Себе Си, в нареждане изпълнението на времената, за да съедини всичко небесно и земно под един глава – Христа“ (Еф. 1:9-10).

Пресвета Богородица се ражда в света също като всеки от нас – подвластна на греха, смъртта и тлението. Също като всеки от нас и тя се ражда не за смърт, а за живот, каквато е предвечната Божия воля за всеки човек. И затова живее не за себе си, а за Бога, за да пребъде винаги с Него, Който е Източникът на живота. „Ти живееше не заради себе си, – пише преподобният наш отец Йоан Дамаскин – защото се роди не заради себе си... Ти живееше за Бога, заради Когото влезе в живота, за да служиш на спасението на целия свят, за да се изпълни древната воля на Бога – за Въплъщаването на Словото и за нашето обожение“ (Беседа за Рождество Богородично, 9). Към същото е призван и всеки от нас, към същото трябва да се стремим и всички ние, понеже „Бог е създал човека за нетление и го е направил образ на Своето вечно битие“ (Прем. Сол. 2:23).

Като знаем и помним всичко това, нека имаме всякога пред очи живота на Пресвета Богородица. Да живеем, също като нея, не за себе си, а за Бога, а това означава да живеем и за всички онези, с които Бог ни среща постоянно в земните ни дни, давайки ни по този начин възможността да подражаваме на Неговата милост и човеколюбие. Защото когато подражаваме на Бога, с това се и уподобяваме на Него, а това е истинската цел и смисъл на нашия живот.

Тази цел първа от всички достигна и този смисъл първа от всички нас осъществи в неговата пълнота раждащата се днес Приснодева Богородица. Като имаме всякога пред очи живота ѝ, нека неизменно пазим нейните вяра и

надежда, а най-много от всичко да имаме и постоянно да съгряваме в сърцата си неизчерпаемата ѝ нежна любов – към Бога и към хората.

По молитвеното застъпничество на небесната Всецарица Всемилолюбивият Бог да милва и спасява всички нас!

Честит и благословен празник!

† НЕОФИТ

ПАТРИАРХ БЪЛГАРСКИ

bg-patriarshia.bg